

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marcvlfī Monachi Formvlarvm Libri Dvo

Marculfus <Monachus>

Paris, 1635

I. Qualiter priuilegium condatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10644

MARCVLFI
MONACHI
FORMVLARVM
LIBER I.

Qui est de chartis Regalibus.

I. *De Privilegio.*

OMINO fan-
cto & in Chri-
sto venerabili
fratri illi abati,
vel cunctæ con-
gregationi mo-
nasterij illius in
honore Beatorum illorum in pago
illo cõstructi, ille Episcopus. Com-

A . iiij

8 MARCVLFI MONACHI
pellit nos affectio charitatis vestræ,
radio inflammante diuino, illa pro
vestro quieti prouidere, quæ nobis
maneant ad mercedem, & ea recto
tramite, incouulso limite termina-
ri, quæ perennem deinceps propi-
tiantie domino obtineant firmita-
tem: quia nõ minor à domino retri-
butio speratur futura pro succiduis
contemplante temporibus, quam
ad præsens munera pauperibus of-
ferente. Et ne nobis aliquis detra-
hendo æstimet in id noua decerne-
re carmina, dum ab antiquitus iux-
ta constitutionem Pontificum, per
Regalem sanctionem monasteria
sanctorum Lirinensis, Agaunensis,
Luxouiensis, vel modo innumerabi-
lia per omne regnum Francorum,
sub libertatis priuilegium videntur
consistere, sed pro reuerentia san-
ctorum, Beatorumque omnium
fratrũ implendo iussa, custodiendo

præcepta, obedientiam propalabo.
Quid vero vos, vel successores vestri, sancto suadente spiritu deinceps custodiatis, immo sanctæ illius Ecclesiæ Episcopus debeat adimplere, huic paginæ credidimus inferendum. Hoc est, vt de vestra congregatione qui in vestro monasterio sancta debeant baiulare officia, quum Abas cum omni congregatione poposcerit, à nobis vel à successoribus nostris sacros percipiat gradus. Nullum pro ipsorum honore præmium percepturus, altare in ipso monasterio prædictus Episcopus benedicat, & sanctum chrisma annis singulis, si voluerint postulare, pro reuerentia loci sine pretio concedat, & iuxta dispensationem diuinam cum Abas de ipso monasterio à Domino migrauerit, quem vnanimiter omnis congregatio illa monachorum ex semet-

10 MARCVLFI MONACHI
ipsis, optimæ regulæ comparatum,
& vitæ meritis congruentem, simi-
liter sine præmio memoratæ vrbis
Episcopus ipse promoueat Aba-
tem. Nullam penitus aliam pote-
statem in monasterio, neque in re-
bus, neque in ordinandis personis,
neque in villabus, ibidem iam cõla-
tis, aut deinceps regio munere, aut
priuatorum conlaturis, vel in reli-
qua substantia monasterij, nos suc-
cessoresque nostri Episcopi, aut ar-
chidiaconi seu cæteri ordinatores,
aut quælibet alia persona prædictæ
ciuitatis habere non præsumat: aut
quodcumque de eodem monaste-
rio, sicut de parochiis aut cæteris
monasteriis, muneris causa audeat
sperare, aut ferre. Nec de hoc quod
à Dominum timentibus homini-
bus transmissum, aut in altario of-
fertum fuerit, aut in sacris volumi-
nibus vel quibuscumque speciebus

ad ornatum diuini cultus pertinet, aut præsens conlata vel deinceps conlatura fuerint, auferre præsumat. Et nisi rogatus à congregatione illa, vel Abate, pro oratione lucranda, nulli nostrum liceat monasterij adire secreta, aut finium ingredi septa: & si ab eis illuc pontifex postulatus, pro lucranda oratione vel eorum vtilitate, accesserit, celebrato ac peracto diuino mysterio, simplici ac sobria benedictione percepta, absque vllò requisito domino studeat habere regressum. Ut quatenus monachi, qui solitarij nūcupantur, de perfecta quiete valeant duce Domino per tépora exultare, & sub sancta regula viuentes, & beatorum patrum vitam sectantes, pro statu Ecclesiæ, & salute regis, vel patriæ, valeant plenius dominum exorare. Et si aliquid ipsi monachi, de eorum religione tepidi,

12 MARCVLFI MONACHI
aut fecus egerint, secundum eorum regulam ab eorum Abate, si praualet corrigantur. Sin autem, Pontifex de ipsa ciuitate coercere debet, quia nihil de canonica auctoritate conuellitur, quicquid domesticis fidei pro quietis tranquillitate tribuitur. Si quis autem ex nobis, quod Deus auertat, calliditate commotus, aut cupiditate prauentus, ea quæ sunt superius comprehesa, temerario spiritu violare præsumpserit, à diuina ultione prostratus, reatu anathematis subiaceat, & tribus annis à communione omnium fratrum se nouerit alienum. Et nihilominus hoc priuilegium perpetim maneat incorruptum. Quam constitutionem nostram, ut firmis subsistat vigoribus, & nos & fratres nostri domini Episcopi subscriptione & manibus nostris de-

creuimus roborari. Actum ibi, sub die illo, anno illo.

II. *Concessio Regis ad hoc
priuilegium.*

ILle Rex, uiris Apostolicis, patri-
bus nostris, necnon & inlustri-
bus uiris, illi Comiti, uel omnibus
Agentibus, presentibus & futuris.
Oportet enim clementiam princi-
palem, ut inter ceterorum petiti-
ones sacerdotibus debeat benignum
accommodare auditum, & quod
pro timore diuini nominis postula-
tur, ponatur proculdubio ad effe-
ctum, ut fiat in mercedem coniun-
ctio, dum pro quiete seruorum Dei
congrua impertitur portio, quia fi-
des perfecta non dubitat ad Altissi-
mi gratiam pertinere, quod secun-
dum sacra elogia precipue dome-
sticis fidei deuota mente impeditur,